

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 2021 Nr. 12

A. TITEL

*Verdrag van Vriendschap en Samenwerking in Zuidoost-Azië;
Denpasar, 24 februari 1976*

Voor een overzicht van de verdragsgegevens, zie verdragsnummers 013790, 013791, 013793 en 013794 in de Verdragenbank.

B. TEKST

Treaty of Amity and Cooperation in Southeast Asia

Preamble

The High Contracting Parties :

Conscious of the existing ties of history, geography and culture, which have bound their peoples together;
Anxious to promote regional peace and stability through abiding respect for justice and the rule of law and enhancing regional resilience in their relations;

Desiring to enhance peace, friendship and mutual cooperation on matters affecting Southeast Asia consistent with the spirit and principles of the Charter of the United Nations, the Ten Principles adopted by the Asian-African Conference in Bandung on 25 April 1955, the Declaration of the Association of Southeast Asian Nations signed in Bangkok on 8 August 1967, and the Declaration signed in Kuala Lumpur on 27 November 1971;

Convinced that the settlement of differences or disputes between their countries should be regulated by rational, effective and sufficiently flexible procedures, avoiding negative attitudes which might endanger or hinder cooperation;

Believing in the need for cooperation with all peace-loving nations, both within and outside Southeast Asia, in the furtherance of world peace, stability and harmony;

Solemnly agree to enter into a Treaty of Amity and Cooperation as follows:

CHAPTER I

Purpose and principles

Article 1

The purpose of this Treaty is to promote perpetual peace, everlasting amity and cooperation among their peoples which would contribute to their strength, solidarity and closer relationship,

Article 2

In their relations with one another, the High Contracting Parties shall be guided by the following fundamental principles :

- a. Mutual respect for the independence, sovereignty, equality, territorial integrity and national identity of all nations;

- b. The right of every State to lead its national existence free from external interference, subversion or coercion;
- c. Non-interference in the internal affairs of one another;
- d. Settlement of differences or disputes by peaceful means;
- e. Renunciation of the threat or use of force;
- f. Effective cooperation among themselves.

CHAPTER II

Amity

Article 3

In pursuance of the purpose of this Treaty the High Contracting Parties shall endeavour to develop and strengthen the traditional, cultural and historical ties of friendship, good neighbourliness and cooperation which bind them together and shall fulfill in good faith the obligations assumed under this Treaty. In order to promote closer understanding among them, the High Contracting Parties shall encourage and facilitate contact and intercourse among their peoples.

CHAPTER III

Cooperation

Article 4

The High Contracting Parties shall promote active cooperation in the economic, social, technical, scientific and administrative fields as well as in matters of common ideals and aspirations of international peace and stability in the region and all other matters of common interest.

Article 5

Pursuant to Article 4 the High Contracting Parties shall exert their maximum efforts multilaterally as well as bilaterally on the basis of equality, non-discrimination and mutual benefit.

Article 6

The High Contracting Parties shall collaborate for the acceleration of the economic growth in the region in order to strengthen the foundation for a prosperous and peaceful community of nations in Southeast Asia. To this end, they shall promote the greater utilization of their agriculture and industries, the expansion of their trade and the improvement of their economic infrastructure for the mutual benefit of their peoples. In this regard, they shall continue to explore all avenues for close and beneficial cooperation with other States as well as international and regional organisations outside the region.

Article 7

The High Contracting Parties, in order to achieve social justice and to raise the standards of living of the peoples of the region, shall intensify economic cooperation. For this purpose, they shall adopt appropriate regional strategies for economic development and mutual assistance.

Article 8

The High Contracting Parties shall strive to achieve the closest cooperation on the widest scale and shall seek to provide assistance to one another in the form of training and research facilities in the social, cultural, technical, scientific and administrative fields.

Article 9

The High Contracting Parties shall endeavour to foster cooperation in the furtherance of the cause of peace, harmony, and stability in the region. To this end, the High Contracting Parties shall maintain regular contacts and consultations with one another on international and regional matters with a view to coordinating their views actions and policies.

Article 10

Each High Contracting Party shall not in any manner or form participate in any activity which shall constitute a threat to the political and economic stability, sovereignty, or territorial integrity of another High Contracting Party.

Article 11

The High Contracting Parties shall endeavour to strengthen their respective national resilience in their political, economic, socio-cultural as well as security fields in conformity with their respective ideals and aspirations, free from external interference as well as internal subversive activities in order to preserve their respective national identities.

Article 12

The High Contracting Parties in their efforts to achieve regional prosperity and security, shall endeavour to cooperate in all fields for the promotion of regional resilience, based on the principles of self-confidence, self-reliance, mutual respect, cooperation and solidarity which will constitute the foundation for a strong and viable community of nations in Southeast Asia.

CHAPTER IV

Pacific settlement of disputes

Article 13

The High Contracting Parties shall have the determination and good faith to prevent disputes from arising. In case disputes on matters directly affecting them should arise, especially disputes likely to disturb regional peace and harmony, they shall refrain from the threat or use of force and shall at all times settle such disputes among themselves through friendly negotiations.

Article 14

To settle disputes through regional processes, the High Contracting Parties shall constitute, as a continuing body, a High Council comprising a Representative at ministerial level from each of the High Contracting Parties to take cognizance of the existence of disputes or situations likely to disturb regional peace and harmony.

Article 15

In the event no solution is reached through direct negotiations, the High Council shall take cognizance of the dispute or the situation and shall recommend to the parties in dispute appropriate means of settlement such as good offices, mediation, inquiry or conciliation. The High Council may however offer its good offices, or upon agreement of the parties in dispute, constitute itself into a committee of mediation, inquiry or conciliation. When deemed necessary, the High Council shall recommend appropriate measures for the prevention of a deterioration of the dispute or the situation.

Article 16

The foregoing provision of this Chapter shall not apply to a dispute unless all the parties to the dispute agree to their application to that dispute. However, this shall not preclude the other High Contracting Parties not party to the dispute from offering all possible assistance to settle the said dispute. Parties to the dispute should be well disposed towards such offers of assistance.

Article 17

Nothing in this Treaty shall preclude recourse to the modes of peaceful settlement contained in Article 33(I) of the Charter of the United Nations. The High Contracting Parties which are parties to a dispute should be encouraged to take initiatives to solve it by friendly negotiations before resorting to the other procedures provided for in the Charter of the United Nations.

CHAPTER V

General provision

Article 18

This Treaty shall be signed by the Republic of Indonesia, Malaysia, the Republic of the Philippines, the Republic of Singapore and the Kingdom of Thailand. It shall be ratified in accordance with the constitutional procedures of each signatory State. It shall be open for accession by other States in Southeast Asia.

Article 19

This Treaty shall enter into force on the date of the deposit of the fifth instrument of ratification with the Governments of the signatory States which are designated Depositories of this Treaty and the instruments of ratification or accession.

Article 20

This Treaty is drawn up in the official languages of the High Contracting Parties, all of which are equally authoritative. There shall be an agreed common translation of the texts in the English language. Any divergent interpretation of the common text shall be settled by negotiation.

IN FAITH THEREOF the High Contracting Parties have signed the Treaty and have hereto affixed their Seals.

DONE at Denpasar, Bali, this twenty-fourth day of February in the year one thousand nine hundred and seventy-six.

Op 15 december 1987 is te Manilla een wijzigingsprotocol inzake het Verdrag tot stand gekomen. De Engelse tekst van het Protocol luidt als volgt:

Protocol Amending the Treaty of Amity and Cooperation in Southeast Asia

The Government of Brunei Darussalam

The Government of the Republic of Indonesia

The Government of Malaysia

The Government of the Republic of the Philippines

The Government of the Republic of Singapore

The Government of the Kingdom of Thailand

Desiring to further enhance cooperation with all peace-loving nations, both within and outside Southeast Asia and, in particular, neighbouring States of the Southeast Asia region

Considering Paragraph 5 of the preamble of the Treaty of Amity and Cooperation in Southeast Asia, done at Denpasar, Bali, on 24 February 1976 (hereinafter referred to as the Treaty of Amity) which refers to the need for cooperation with all peace-loving nations, both within and outside Southeast Asia, in the furtherance of world peace, stability and harmony.

Hereby agree to the following:

Article 1

Article 18 of the Treaty of Amity shall be amended to read as follows:

“This Treaty shall be signed by the Republic of Indonesia, Malaysia, the Republic of the Philippines, the Republic of Singapore and the Kingdom of Thailand. It shall be ratified in accordance with the constitutional procedures of each signatory State.

It shall be open for accession by other States in Southeast Asia.

States outside Southeast Asia may also accede to this Treaty by the consent of all the States in Southeast Asia which are signatories to this Treaty and Brunei Darussalam.”

Article 2

Article 14 of the Treaty of Amity shall be amended to read as follows:

“The settle disputes through regional processes, the High Contracting Parties shall constitute, as a continuing body, a High Council comprising a Representative at ministerial level from each of the High Contracting Parties to take cognizance of the existence of disputes or situations likely to disturb regional peace and harmony.

However, this article shall apply to any of the States outside Southeast Asia which have acceded to the Treaty

only in cases where that state is directly involved in the dispute to be settled through the regional processes.”

Article 3

This Protocol shall be subject to ratification and shall come into force on the date the last instrument of ratification of the High Contracting Parties is deposited.

DONE at Manila, the fifteenth day of December in the year one thousand nine hundred and eighty-seven.

Op 15 juli 1998 is te Manilla een tweede wijzigingsprotocol inzake het Verdrag tot stand gekomen. De Engelse tekst van het Tweede Protocol luidt als volgt:

Second Protocol Amending the Treaty of Amity and Cooperation in Southeast Asia

The Government of Brunei Darussalam
The Government of the Kingdom of Cambodia
The Government of the Republic of Indonesia
The Government of the Lao People’s Democratic Republic
The Government of Malaysia
The Government of the Union of Myanmar
The Government of the Republic of the Philippines
The Government of the Republic of Singapore
The Government of the Kingdom of Thailand
The Government of the Socialist Republic of Vietnam
The Government of Papua New Guinea

Hereinafter referred to as the High Contracting Parties:

Desiring to ensure that there is appropriate enhancement of cooperation with all peace-loving nations, both within and outside Southeast Asia and, in particular, neighboring States of the Southeast Asia region;

Considering Paragraph 5 of the preamble of the Treaty of Amity and Cooperation in Southeast Asia, done at Denpasar, Bali, on 24 February 1976 (hereinafter referred to as the Treaty of Amity) which refers to the need for cooperation with all peace-loving nations, both within and outside Southeast Asia, in the furtherance of world peace, stability and harmony.

Hereby agree to the following:

Article 1

Article 18, Paragraph 3, of the Treaty of Amity shall be amended to read as follows:

“States outside Southeast Asia may also accede to this Treaty with the consent of all the States in Southeast Asia, namely, Brunei Darussalam, the Kingdom of Cambodia, the Republic of Indonesia, the Lao People’s Democratic Republic, Malaysia, the Union of Myanmar, the Republic of the Philippines, the Republic of Singapore, the Kingdom of Thailand and the Socialist Republic of Vietnam.”

Article 2

This Protocol shall be subject to ratification and shall come into force on the date the last instrument of ratification of the High Contracting Parties is deposited.

DONE at Manila, the twenty-fifth day of July in the year one thousand nine hundred and ninety-eight.

Op 23 juli 2010 is te Hanoi een derde wijzigingsprotocol inzake het Verdrag tot stand gekomen. De Engelse tekst van het Derde Protocol luidt als volgt:

Third Protocol amending the Treaty of Amity and Cooperation in Southeast Asia

Brunei Darussalam
The Kingdom of Cambodia
The Republic of Indonesia
The Lao People's Democratic Republic
Malaysia
The Union of Myanmar
The Republic of the Philippines
The Republic of Singapore
The Kingdom of Thailand
The Socialist Republic of Viet Nam
The Commonwealth of Australia
The People's Republic of Bangladesh
The People's Republic of China
The Democratic People's Republic of Korea
The French Republic
The Republic of India
Japan
Mongolia New Zealand
The Islamic Republic of Pakistan
Papua New Guinea
The Republic of Korea
The Russian Federation
The Democratic Socialist Republic of Sri Lanka
The Democratic Republic of Timor-Leste
The Republic of Turkey
The United States of America

Hereinafter referred to as the High Contracting Parties:

Desiring to ensure that there is appropriate enhancement of cooperation with all peace-loving nations both within and outside Southeast Asia, in particular, neighbouring States of the Southeast Asian region, as well as with regional organisations whose members are only sovereign States;

Considering Paragraph 5 of the preamble of the Treaty of Amity and Cooperation in Southeast Asia, done at Denpasar, Bali, on 24 February 1976 (hereinafter referred to as the Treaty of Amity) which refers to the need for cooperation with all peace-loving nations, both within and outside Southeast Asia, in the furtherance of world peace, stability and harmony;

Hereby agree to the following:

Article 1

Article 18, Paragraph 3, of the Treaty of Amity shall be amended to read as follows:

"This Treaty shall be open for accession by States outside Southeast Asia and regional organisations whose members are only sovereign States subject to the consent of all the States in Southeast Asia, namely, Brunei Darussalam, the Kingdom of Cambodia, the Republic of Indonesia, the Lao People's Democratic Republic, Malaysia, the Union of Myanmar, the Republic of the Philippines, the Republic of Singapore, the Kingdom of Thailand and the Socialist Republic of Viet Nam."

Article 2

Article 14, Paragraph 2, of the Treaty of Amity shall be amended to read as follows:

“However, this article shall apply to any of the High Contracting Parties outside Southeast Asia only in cases where that High Contracting Party is directly involved in the dispute to be settled through the regional processes.”

Article 3

This Protocol shall be subject to ratification and shall come into force on the date the last instrument of ratification of the High Contracting Parties is deposited.

DONE at Ha Noi, Viet Nam, on the Twenty-Third Day of July in the Year Two Thousand and Ten, in a single copy in the English language.

C. VERTALING

Verdrag van Vriendschap en Samenwerking in Zuidoost-Azië

Preambule

De Hoge Verdragsluitende Partijen:

In het bewustzijn van de bestaande historische, geografische en culturele banden tussen hun volkeren;

Vastbesloten om de regionale vrede en stabiliteit te bevorderen door respect voor het recht en de rechtsstaat en een sterkere regionale weerbaarheid in hun onderlinge betrekkingen;

In het verlangen vrede, vriendschap en wederzijdse samenwerking in zaken die Zuidoost-Azië aangaan, te bevorderen, in de geest en volgens de beginselen van het Handvest van de Verenigde Naties, de tien beginselen die zijn goedgekeurd op de Azië- Afrika-conferentie in Bandung van 25 april 1955, de verklaring van de Associatie van Zuidoost-Aziatische staten, ondertekend te Bangkok op 8 augustus 1967, en de verklaring ondertekend te Kuala Lumpur op 27 november 1971;

Ervan overtuigd dat de beslechting van geschillen of disputen tussen hun landen moet worden geregeld door rationele, doeltreffende en voldoende flexibele procedures, met vermindering van negatieve attitudes die de samenwerking kunnen bedreigen of verhinderen;

Gelovend dat alle vredelievende landen moeten samenwerken, zowel binnen als buiten Zuidoost-Azië, voor de bevordering van de wereldvrede, voor stabiliteit en harmonie;

Komen plechtig overeen een Verdrag van Vriendschap en Samenwerking te sluiten, als volgt:

HOOFDSTUK I

Doel en beginselen

Artikel 1

Dit verdrag heeft tot doel blijvende vrede, vriendschap en samenwerking tussen hun volkeren te bevorderen en zodoende bij te dragen tot hun sterkte, solidariteit en nauwere banden.

Artikel 2

In hun onderlinge betrekkingen worden de Hoge Verdragsluitende Partijen geleid door de volgende fundamentele beginselen:

- a. wederzijds respect voor de onafhankelijkheid, soevereiniteit, gelijkwaardigheid, territoriale integriteit en nationale identiteit van alle staten;
- b. het recht van elke staat op een nationaal bestaan zonder bemoeienissen, subversie of dwang van buitenaf;
- c. niet-inmenging in de binnenlandse aangelegenheden van een ander land;
- d. beslechting van geschillen of disputen met vreedzame middelen;
- e. afzien van de dreiging met en gebruik van geweld;
- f. doeltreffende onderlinge samenwerking.

HOOFDSTUK II

Vriendschap

Artikel 3

Voor het bereiken van de doelstellingen van dit verdrag streven de Hoge Verdragsluitende Partijen naar de ontwikkeling en versterking van de traditionele, culturele en historische vriendschapsbanden, goede nabuurschap en samenwerking onder elkaar en vervullen zij in goede trouw de verplichtingen uit hoofde van dit verdrag. Teneinde een nauwere onderlinge verstandhouding te bevorderen, moedigen de Hoge Verdragsluitende Partijen contacten en sociaal verkeer tussen hun volkeren aan, en vergemakkelijken zij deze.

HOOFDSTUK III

Samenwerking

Artikel 4

De Hoge Verdragsluitende Partijen bevorderen actieve samenwerking op economisch, sociaal, wetenschappelijk en administratief gebied, alsook op het punt van gezamenlijke idealen en verlangens op het gebied van internationale vrede en stabiliteit in de regio en alle andere aangelegenheden van gemeenschappelijk belang.

Artikel 5

Met het oog op artikel 4 getroosten de Hoge Verdragsluitende Partijen zich maximale inspanningen, zowel multilateraal als bilateraal, op basis van gelijkwaardigheid, non-discriminatie en wederzijds voordeel.

Artikel 6

De Hoge Verdragsluitende Partijen werken samen voor versnelde economische groei in de regio met het oog op een sterkere basis voor een welvarende en vreedevolle gemeenschap van volkeren in Zuidoost-Azië. Tot dit doel bevorderen zij de uitbreiding van hun landbouw en industrie, de expansie van hun handel en de verbetering van hun economische infrastructuur voor het wederzijdse welzijn van hun volkeren. In dit verband onderzoeken zij verder alle mogelijkheden voor nauwe en voordeelbrengende samenwerking met andere staten, alsook internationale en regionale organisaties buiten de regio.

Artikel 7

De Hoge Verdragsluitende Partijen voeren hun economische samenwerking op met het oog op het verwezenlijken van sociale rechtvaardigheid en een hogere levensstandaard van de volkeren in de regio. Tot dit doel keuren zij passende regionale strategieën goed voor economische ontwikkeling en wederzijdse bijstand.

Artikel 8

De Hoge Verdragsluitende Partijen streven naar zeer nauwe samenwerking op de grootst mogelijke schaal en verstrekken elkaar wederzijdse bijstand in de vorm van opleiding en onderzoeksfaciliteiten op sociaal, cultureel, technisch, wetenschappelijk en administratief vlak.

Artikel 9

De Hoge Verdragsluitende Partijen streven naar samenwerking voor de bevordering van de vrede, harmonie en stabiliteit in de regio. Daartoe onderhouden de Hoge Verdragsluitende Partijen regelmatig contact en plegen zij geregeld overleg met elkaar over internationale en regionale kwesties teneinde hun acties en beleid op elkaar af te stemmen.

Artikel 10

Een Hoge Verdragsluitende Partij neemt op generlei wijze deel aan enige activiteit die een bedreiging is voor de politieke en economische stabiliteit, soevereiniteit of territoriale integriteit van een andere Hoge Verdragsluitende Partij.

Artikel 11

De Hoge Verdragsluitende Partijen streven naar versterking van hun respectieve nationale weerbaarheid op politiek, economisch, sociaal-cultureel en veiligheidsgebied, overeenkomstig hun respectieve idealen en aspiraties, vrij van externe inmenging en interne gezagsondermijnende activiteiten, teneinde hun respectieve nationale identiteit te vrijwaren.

Artikel 12

In hun streven naar regionale welvaart en veiligheid trachten de Hoge Verdragsluitende Partijen op alle gebieden samen te werken voor de bevordering van regionale weerbaarheid, gebaseerd op de beginselen van zelfvertrouwen, zelfredzaamheid, wederzijds respect, samenwerking en solidariteit, die de basis vormen voor een sterke en duurzame gemeenschap van landen in Zuidoost-Azië.

HOOFDSTUK IV

Vreedzame beslechting van geschillen

Artikel 13

De Hoge Verdragsluitende Partijen zijn vastbesloten en te goeder trouw om geen geschillen te doen ontstaan. Mochten er toch geschillen ontstaan die hen direct aangaan, meer bepaald geschillen die de regionale vrede en harmonie kunnen verstoren, nemen de Hoge Verdragsluitende Partijen niet hun toevlucht tot het dreigen met of gebruiken van geweld, maar beslechten zij dergelijke geschillen te allen tijde door vriendschappelijke onderhandelingen.

Artikel 14

Voor het beslechten van geschillen door regionale procedures richten de Hoge Verdragsluitende Partijen als permanent orgaan een hoge raad op die bestaat uit een vertegenwoordiger op ministerieel niveau van elke Hoge Verdragsluitende Partij en die tot taak heeft kennis te nemen van bestaande geschillen of situaties die de regionale vrede en harmonie kunnen verstoren.

Artikel 15

Indien directe onderhandelingen niet tot een oplossing leiden, neemt de hoge raad kennis van het geschil of de situatie en beveelt de betrokken partijen passende middelen aan tot beslechting, zoals goede diensten, bemiddeling, onderzoek of verzoening. De hoge raad kan echter zijn goede diensten aanbieden, of na akkoord van de betrokken partijen zichzelf instellen als een comité ter bemiddeling, onderzoek of verzoening. Indien dit noodzakelijk wordt geacht, beveelt de hoge raad passende maatregelen aan ter voorkoming van een verslechtering van het geschil of de situatie.

Artikel 16

De vorenstaande bepaling van dit hoofdstuk is niet van toepassing op een geschil indien niet alle betrokken partijen het daarover eens zijn. Dit neemt echter niet weg dat de andere niet bij het geschil betrokken Hoge Verdragsluitende Partijen alle mogelijke bijstand voor de beslechting van het geschil kunnen aanbieden. De bij een geschil betrokken partijen moeten dergelijke aanbiedingen van bijstand welwillend bejegenen.

Artikel 17

Geen enkele bepaling van dit verdrag staat in de weg dat een beroep wordt gedaan op de wijzen van geschillenbeslechting die zijn bedoeld in artikel 33, lid 1, van het Handvest van de Verenigde Naties. De Hoge Verdragsluitende Partijen die betrokken zijn bij een geschil, moet worden aanbevolen initiatieven te nemen om het geschil op vriendschappelijke wijze op te lossen, alvorens een beroep te doen op andere procedures waarin het Handvest van de Verenigde Naties voorziet.

HOOFDSTUK V

Algemene bepaling

Artikel 18

Dit verdrag wordt ondertekend door de Republiek Indonesië, Maleisië, de Republiek der Filippijnen, de Republiek Singapore en het Koninkrijk Thailand. Het wordt geratificeerd overeenkomstig de constitutionele procedures van elke ondertekenende staat. Het staat open voor toetreding door andere staten in Zuidoost-Azië.

Artikel 19

Dit verdrag treedt in werking op de datum waarop het vijfde ratificatie-instrument wordt nedergelegd bij de regeringen van de ondertekenende staten die als depositarissen van het verdrag zijn aangewezen en van de instrumenten voor ratificatie of toetreding.

Artikel 20

Dit verdrag wordt opgesteld in de officiële talen van de Hoge Verdragsluitende Partijen, alle talen zijnde gelijkwaardig authentiek. Er wordt een overeengekomen gemeenschappelijke Engelse vertaling van de teksten opgesteld. Elke verschillende interpretatie van de gemeenschappelijke tekst zal worden opgelost door onderhandelingen.

TEN BEWIJZE WAARVAN de Hoge Verdragsluitende Partijen het verdrag hebben ondertekend en van hun zegel hebben voorzien.

GEDAAN te Denpasar, Bali, op vierentwintig februari van het jaar negentienhonderd zesenzeventig.

De vertaling van het eerste wijzigingsprotocol luidt als volgt:

Protocol tot wijziging van het Verdrag van Vriendschap en Samenwerking in Zuidoost-Azië

De Regering van Brunei Darussalam

De Regering van de Republiek Indonesië

De Regering van Maleisië

De Regering van de Republiek der Filippijnen

De Regering van de Republiek Singapore

De Regering van het Koninkrijk Thailand

Verlangend de samenwerking met alle vredelievende landen verder te bevorderen, zowel binnen als buiten Zuidoost-Azië, en meer bepaald met de nabuurlanden in de regio Zuidoost-Azië,

Overwegend punt 5 van de preambule van het Verdrag van Vriendschap en Samenwerking in Zuidoost-Azië, gedaan te Denpasar, Bali, op 24 februari 1976 (hierna „het Verdrag van Vriendschap” genoemd), waarin erop wordt gewezen dat alle vredelievende landen moeten samenwerken, zowel binnen als buiten Zuidoost-Azië, voor de bevordering van de wereldvrede, voor stabiliteit en harmonie,

Komen hierbij het volgende overeen:

Artikel 1

Artikel 18 van het Verdrag van Vriendschap wordt als volgt gewijzigd:

„Dit verdrag wordt ondertekend door de Republiek Indonesië, Maleisië, de Republiek der Filippijnen, de Republiek Singapore en het Koninkrijk Thailand. Het wordt geratificeerd overeenkomstig de constitutionele procedures van elke ondertekenende staat.

Het staat open voor toetreding door andere staten in Zuidoost-Azië.

Staten buiten Zuidoost-Azië kunnen ook tot dit verdrag toetreden na toestemming van alle staten in Zuidoost-Azië die dit verdrag hebben ondertekend en van Brunei Darussalam.”

Artikel 2

Artikel 14 van het Verdrag van Vriendschap wordt als volgt gewijzigd:

„Voor het beslechten van geschillen door regionale procedures richten de Hoge Verdragsluitende Partijen als permanent orgaan een hoge raad op die bestaat uit een

vertegenwoordiger op ministerieel niveau van elke Hoge Verdragsluitende Partij en die tot taak heeft kennis te nemen van bestaande geschillen of situaties die de regionale vrede en harmonie kunnen verstoren.

Dit artikel is echter slechts dan van toepassing op een staat buiten Zuidoost-Azië dat tot het verdrag is toegetreden, indien deze staat rechtstreeks is betrokken bij het geschil dat door regionale procedures moet worden beslecht.”

Artikel 3

Dit protocol dient te worden geratificeerd en wordt van kracht op de datum waarop het laatste ratificatie-instrument door de Hoge Verdragsluitende Partijen is nedergelegd.

GEDAAN te Manilla, op vijftien december van het jaar negentienhonderd zevenentachtig.

De vertaling van het tweede wijzigingsprotocol luidt als volgt:

Tweede Protocol tot wijziging van het Verdrag van Vriendschap en Samenwerking in Zuidoost-Azië

De Regering van Brunei Darussalam
De Regering van het Koninkrijk Cambodja
De Regering van de Republiek Indonesië
De Regering van de Democratische Volksrepubliek Laos
De Regering van Maleisië
De Regering van de Unie van Myanmar
De Regering van de Republiek der Filippijnen
De Regering van de Republiek Singapore
De Regering van het Koninkrijk Thailand
De Regering van de Socialistische Republiek Vietnam
De Regering van Papoea-Nieuw-Guinea

hierna de „Hoge Verdragsluitende Partijen” genoemd,

Verlangend naar passende bevordering van de samenwerking met alle vredelievende landen, zowel binnen als buiten Zuidoost-Azië, en meer bepaald met de nabuurlanden in de regio Zuidoost-Azië,

Overwegend punt 5 van de preambule van het Verdrag van Vriendschap en Samenwerking in Zuidoost-Azië, gedaan te Denpasar, Bali, op 24 februari 1976 (hierna „het Verdrag van Vriendschap” genoemd), waarin erop wordt gewezen dat alle vredelievende landen moeten samenwerken, zowel binnen als buiten Zuidoost-Azië, voor de bevordering van de wereldvrede, voor stabiliteit en harmonie,

Komen hierbij het volgende overeen:

Artikel 1

Artikel 18, lid 3, van het Verdrag van Vriendschap wordt als volgt gewijzigd:

„Staten buiten Zuidoost-Azië kunnen ook toetreden tot dit verdrag, mits de instemming wordt verkregen van alle staten in Zuidoost-Azië, namelijk: het Sultanaat Brunei- Darussalam, het Koninkrijk Cambodja, de Republiek Indonesië, de Democratische Volksrepubliek Laos, Maleisië, de Unie van Myanmar, de Republiek der Filippijnen, de Republiek Singapore, het Koninkrijk Thailand en de Socialistische Republiek Vietnam.”

Artikel 2

Dit protocol dient te worden geratificeerd en wordt van kracht op de datum waarop het laatste ratificatie-instrument door de Hoge Verdragsluitende Partijen is nedergelegd.

GEDAAN te Manilla, op vijfentwintig juli van het jaar negentienhonderd achtennegentig.

De vertaling van het derde wijzigingsprotocol luidt als volgt:

Derde Protocol tot wijziging van het Verdrag van Vriendschap en Samenwerking in Zuidoost-Azië

Brunei Darussalam
Het Koninkrijk Cambodja

De Republiek Indonesië
De Democratische Volksrepubliek Laos
Maleisië
De Unie van Myanmar
De Republiek der Filippijnen
De Republiek Singapore
Het Koninkrijk Thailand
De Socialistische Republiek Vietnam
Het Gemenebest Australië
De Volksrepubliek Bangladesh
De Volksrepubliek China
De Democratische Volksrepubliek Korea
De Franse Republiek
De Republiek India
Japan
Mongolië Nieuw-Zeeland
De Islamitische Republiek Pakistan
Papoea-Nieuw-Guinea
De Republiek Korea
De Russische Federatie
De Democratische Socialistische Republiek Sri Lanka
De Democratische Republiek Oost-Timor
De Republiek Turkije
De Verenigde Staten van Amerika

hierna de „Hoge Verdragsluitende Partijen“ genoemd,

Verlangend naar passende bevordering van de samenwerking met alle vredelievende landen, zowel binnen als buiten Zuidoost-Azië, en meer bepaald met de nabuurlanden in de regio Zuidoost-Azië, alsook met regionale organisaties waarvan de leden uitsluitend soevereine staten zijn,

Overwegend punt 5 van de preambule van het Verdrag van Vriendschap en Samenwerking in Zuidoost-Azië, gedaan te Denpasar, Bali, op 24 februari 1976 (hierna „het Verdrag van Vriendschap“ genoemd), waarin erop wordt gewezen dat alle vredelievende landen moeten samenwerken, zowel binnen als buiten Zuidoost-Azië, voor de bevordering van de wereldvrede, voor stabiliteit en harmonie,

Komen hierbij het volgende overeen:

Artikel 1

Artikel 18, lid 3, van het Verdrag van Vriendschap wordt als volgt gewijzigd:

„Staten buiten Zuidoost-Azië en regionale organisaties waarvan de leden uitsluitend soevereine staten zijn, kunnen ook toetreden tot dit verdrag, mits de instemming wordt verkregen van alle staten in Zuidoost-Azië, namelijk: het Sultanaat Brunei-Darussalam, het Koninkrijk Cambodja, de Republiek Indonesië, de Democratische Volksrepubliek Laos, Maleisië, de Unie van Myanmar, de Republiek der Filippijnen, de Republiek Singapore, het Koninkrijk Thailand en de Socialistische Republiek Vietnam.“

Artikel 2

Artikel 14, lid 2, van het Verdrag van Vriendschap wordt als volgt gewijzigd:

„Dit artikel is echter slechts dan van toepassing op een Hoge Verdragsluitende Partij, indien deze Hoge Verdragsluitende Partij rechtstreeks is betrokken bij het geschil dat door regionale procedures moet worden beslecht.“

Artikel 3

Dit protocol dient te worden geratificeerd en wordt van kracht op de datum waarop het laatste ratificatie-instrument door de Hoge Verdragsluitende Partijen is nedergelegd.

GEDAAN te Hanoi, Vietnam, op drieëntwintig juli van het jaar tweeduizend en tien, in één enkel exemplaar in de Engelse taal.

D. PARLEMENT

Het Verdrag, zoals gewijzigd door het Protocol van 15 december 1987, het Protocol van 25 juli 1998 en het Protocol van 23 juli 2010, behoeft ingevolge artikel 91 van de Grondwet de goedkeuring van de Staten-Generaal, alvorens het Koninkrijk aan het Verdrag kan worden gebonden.

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van het Verdrag zijn ingevolge artikel 19 van het Verdrag op 21 juni 1976 in werking getreden. De bepalingen van het Protocol van 15 december 1987 zijn ingevolge artikel 3 van dat Protocol op 2 juli 1988 in werking getreden.

De bepalingen van het Protocol van 25 juli 1998 zijn ingevolge artikel 2 van dat Protocol op 17 juli 2000 in werking getreden.

De bepalingen van het Protocol van 23 juli 2010 zijn ingevolge artikel 3 van dat Protocol op 8 juni 2012 in werking getreden.

Overeenkomstig artikel 18, derde lid, van het Verdrag, zoals gewijzigd, kunnen staten en regionale organisaties buiten Zuidoost-Azië toetreden tot het Verdrag, zoals gewijzigd. Voor staten die een akte van toetreding neerleggen, nadat het Verdrag in werking is getreden, treedt het Verdrag, zoals gewijzigd, in werking op de datum waarop die staat zijn akte heeft nedergelegd.

Uitgegeven de *tweeëntwintigste* januari 2021.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

S.A. BLOK